

slaas ved dette Lovforslag, kommer som et Plus til de noget over 6 Mill. Kr., der allerede er sparede paa det foreliggende Budget. Et æret Medlem sagde, saa vidt jeg forstod, at Lovforslagets § 2 sluger, hvad der er sparet paa § 1. (*L. Rasmussen*: Nej, omvendt). Jeg syntes nok, det var det ærede Medlem, der fremkom med denne geniale Udtalelse; men saa har det ærede Medlem ikke regnet efter og har ingen Mening om, hvilke finansielle Følger dette Lovforslag faar. Dette Lovforslag faar til Trods for, at der indkaldes flere Soldater, den finansielle Betydning, hvis det vedtages, som det foreligger, at der vil blive sparet ca. 2 Mill. Kr. udover, hvad der er sparet paa Finanslovforslagets Budgetter. Hidtil har vi sparet ved Indkaldelse af et mindre Antal ca. 2½ Mill. Kr.

Saa kom det ærede Medlem ind paa, at der burde spares paa Indkaldelser ogsaa til de andre Vaabenarter, og den samme Tankegang var det ærede Medlem Hr. Niels Petersen inde paa. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen vil særlig spare paa Garderne. Han har faaet den Forklaring, at Garden ikke blot er et Elitekorps, men et meget dygtigt Elitekorps, som ogsaa den forrige Regering har haft Opmærksomheden henvendt paa ved given Løjlighed. Men naar der tales om, at der skulde spares ogsaa paa Antallet af dem, der indkaldes som Rekrutter til Artilleriet, Rytteriet og Ingeniørerne, maa jeg sige, at det er noget, der ikke kan lade sig gøre; thi det Mandskab, der haves ved disse særlige Vaaben, er saa faatalligt, at der ikke kan foretages nogen Nedsættelse i Antallet af de Rekrutter, der indkaldes til dem. Og jeg staar ikke ene med denne Betragtning; her kan jeg holde mig til min Forgænger, det ærede Medlem Hr. P. Munch. Da det ærede Medlem var Forsvarsminister, havde han ogsaa fra første Færd den Tanke — det husker jeg godt fra Forhandlingerne i Militærudvalget —, at Rekrutstyrken i samtlige Vaabenarter skulde være formindsket. Men han frafaldt dette, idet han indsaa, at det ikke var rigtigt, og han nøjedes med at faa indskrænket Antallet af Rekrutter i Fodfolksafdelingen. Det er det samme Standpunkt, jeg indtager her, og jeg synes, at baade det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen og det ærede Medlem Hr. Niels Petersen kunde være tilfredse med, at jeg i saa Henseende følger den forrige Forsvarsminister, det ærede Medlem Hr. P. Munch.

Saa havde man meget imod mit Forslag om at indkalde de 400 Arbejdssolda-

ter, og det ærede Medlem Hr. Niels Petersen spurgte, hvad Nytte det var til at indkalde dem. Det skal jeg sige. Jeg har høstet Erfaringer af, hvad der skete i indeværende Aar, og de Erfaringer, der er gjorte ved Fodfolksbataillonerne, har jeg ogsaa hentydet til ved Forelæggelsen af det foreliggende Lovforslag. Det viste sig, at kun Rekrutterne ved det ene Kompagni pr. Bataillon har faaet en saadan fuldstændig Uddannelse, som de alle skal have ved de enkelte Kompagnier. Det andet Kompagni derimod blev saa faatalligt, at man anvendte disse Rekrutter til mange forskellige Ting i Stedet for at give dem en forsvarlig Uddannelse; man benyttede dem paa Vaabenkamrene, i Køkkenerne, hvor der var Fællesbespisning o. s. v. Paa denne Maade anvendtes et meget stort Antal af Rekrutterne ved hver Bataillon; dette Mandskab kan nemlig ikke undværes. For dog ikke at tage Mandskab fra alle Kompagnier, tog man dem kun fra det ene Kompagni ved hver Bataillon. Dette finder jeg imidlertid urigtigt; jeg finder, at det er min Pligt, saa længe jeg er Forsvarsminister, at sørge for, at Loven holdes. Naar jeg derfor har foreslaaet denne Undtagelse fra den gældende Lov, er det af økonomiske Grunde; men naar man indkalder saa mange Rekrutter, at de skal fordeles til 2 Kompagnier, er det min Pligt at sørge for, at alle Rekrutter bliver ligestillet, og at de faar samme Uddannelse i alle Kompagnier.

Med Hensyn til det Ønske, der er fremsat først af det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen om, at de menige, der her foreslaas indkaldt til Tjeneste i Sønderjylland, og ligeledes de Rekrutter, der i øvrigt indkaldes, i god Tid maa faa Meddelelse om, naar de skal møde, og hvor mange der skal møde, vil jeg sige, at jeg skal gøre alt, hvad der staar i min Magt, for at imødekomme det. Men det kan kun ske under Samvirken med Indenrigsministeren, som har Udskrivningsvæsenet under sig. Det er imidlertid et billigt Ønske, og jeg skal, som sagt, gøre, hvad jeg kan, for, at det kan blive imødekommet.

Det finansielle Resultat af dette Forslag vil, som jeg sagde før, blive en Besparelse paa ca. 2 Mill. Kr. foruden de Besparelser, som allerede er foretagne paa Finanslovforslaget. Hvis ærede Medlemmer derimod vil ind paa en Forhandling om Indskrænkninger paa Søværnsloven, maa jeg sige, at det er noget, der ligger